

DE STOMME FILM WAS NIET ZO STOM...

Men hoort het zo dikwijls zeggen, de vlamming is een geboren verteller. Zoals het is met de wijn, hoe ouder men wordt, hoe beter het vertellen gaat. Sommige mensen verstaan dan nog de kunst om al hun wetenswaardigheden op een "smakelijke manier" naar voor te brengen. Of er in Heist ook dergelijke mensen rondlopen? Natuurlijk, iedereen kent in zijn familie of vriendenkring "één die niet op zijn tong is gevallen!"

In verband met onze filmavond vond Heyst Leeft iemand die niet alleen iets met de filmwereld van Heist heeft te maken gehad, maar... het erg boeiend kan vertellen. Mevr. wed. Leon Van Crombrugge -Tousscoyn, beter bekend als "Louise Crombrugge" staat al tientallen jaren in haar winkel om brood te verkopen en een gezellig praatje te slaan met de klanten. Wie wist echter nog dat zij ooit Ciné Splendid (nu Ciné Palace) heeft uitgebaat. Daarover was zij bereid iets te vertellen, niet alleen voor dit interview maar ook in Ciné Palace zelf; tijdens onze eerste filmavond op 11 december. Dit kort interview zal voor velen een mooie herinnering blijven aan deze avond.

Heyst Leeft : Louise, hoe bent u er toe gekomen als bakkersvrouw een cinema uit te baten?

Louise : Vanaf de oorlog 14/18 tot 1920 was de Ciné Splendid in handen van de heer Cammaert met als ingang het huis van Theofiel Boels in de kardinaal Mercierstraat dat nu nog bestaat naast de diëetwinkel. Vanaf 1920 nam mijn schoonbroer Gerard Van Crombrugge de cinema over tot in 1932. Toen was Leon operateur en eens Gerard er genoeg van had hebben wij de pacht overgenomen tot in 1936.

H. L. : Was dat nog de tijd van de stomme film ?

L. : Natuurlijk, maar wij hadden twee apparaten zodat we niet moesten stoppen om van filmspoel te veranderen.

H.L. Dan was er zeker een pianist in de zaal?

9

L : Ja, eerst een zekere Jantje uit Brugge gehuwd met iemand van Naptjes. Maar voor leute en ambiance kwam dan "Emme Leüjte" met zijn accordeon. Die mensen kregen geld per seance. Ik herinner me ook nog Marie-Louise Rotsaert en Fleuren Despiegelaere. Maar op het laatste werden de kosten te hoog en konden we een platenspeler aanschaffen om ook de mooiste liedjes van die tijd te laten beluisteren.

H.L. Hoeveel was de toegansprijs in die tijd en wanneer werd er gespeeld?

L : We speelden de zaterdag, de zondag twee keer en de maandag. De zondag was het voor de kinderen 1 fr. voor de volwassenen 2 fr op de balkon en 1,5 fr achteraan. In de pauze verkochten we ook pakjes spekken van een klute, limonade, bier, enz...

H.L. : Welke soort films werden er toen afgedraaid?

L : Veel schonere films dan nu ! Nu is het allemaal smerlapperij met geweld en sex. Er waren veel Cowboy's zoals Jack Holt en de beste komieken vond ik Doublepat en Patachon. De hond Rintintin was bij de jeugd erg geliefd. Mijn mooiste film was " La rose afeuillée", het leven van Treesje. Er waren veel dramatische films en de mensen vonden het maar mooi als ze moesten wenen!

Veel films waren in episodes zoals Dronke Lotte , De brooddraagster, De graaf van Monte Cristo , Koningsmark.

H. L. : Welk soort volk kwam naar de cinéma ?

L : Och, er kwam zeer veel gewone volk naar de film kijken. Het was een goede ontspanning. De grote heren en dames kwamen alleen als het een speciale film was bij een zeeramp. Eens hebben we 4000 fr opgehaald voor de familie van Arthur Stubbe die toen verdonken is.

H.L. : Hoe kwamen die films in Heist terecht ?

L. : We moesten persoonlijk naar Brussel de film gaan halen in de koninklijke straat en de brabantstraat. Soms mochten we daar zelf de film bekijken vooraleer deze mee te nemen. Voor Rintintin betaalden we 300 fr en met de andere kosten voor publiciteit was de winst die overbleef niet zo groot. Het was zeker niet voldoende om van te leven. Daarom dat Leon bakker bleef en eigenlijk de cinéma niet met veel goesting uitbaatte. Neen, een broodwinning zat er niet in.

H.L. : Louise kent u een paar anecdoten die het vermelden waard zijn ?

L. : Jazeker, want er gebeurt genoeg in een cinéma. In de zomer wilden we eens 's namiddags een voorstelling geven met een nieuwe film maar deze was niet op tijd in Heist. Dan hebben we maar tweemaal dezelfde film gespeeld en gezegd aan de mensen dat het niet anders kon. En iedereen heeft dat begrepen.

Vroeger kregen we ook een journaal van de voorbije gebeurtenissen. Meestal was het nieuws al zeer oud. Eens kregen we vóór de bloemenstoet in Heist een journaal waar de stoet van het jaar voordien te bezichtigen was. We hebben wij de mensen verteld dat we de eerste beelden hadden van de komende bloemenstoet. Er is immers zoveel te vertellen over de tijd van vroeger.

H.L. Wij danken u voor dit prettig gesprek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX